ชื่อเรื่องการดับคว้าแบบอิสระ

ความรู้และการปฏิบัติตนเกี่ยวกับสุขภาพอนามัยของชาวบ้าน สันโปง ตำบลบ้านภาด กิ่งอำเภอแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่ : ความรู้และการปฏิบัติตนของมารดาในการให้อาหารเสริมแก่ เด็กอายุต่ำกว่า 1 ปี

ชื่อผู้เชียน

นางสาวผกาวรรณ วัชรประดิษฐ์

สาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต

คณะกรรมการตรวจสอบการค้นคว้าแบบอิสระ

รองศาสตราจารย์ชลอศรี แดงเบี่ยม ประธานกรรมการ
อาจารย์สมลักษมิ์ นิ่มสกุล กรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร.วิจิตร ศรีสุพรรณ กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประคิณ สุจฉายา กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ราตรี โอภาส กรรมการ
อาจารย์วิลาวัณย์ เสนารัตน์ กรรมการ

าเทคียย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความรู้ และการปฏิบัติตนของมารถาในการให้อาหาร เสริมแก่ เด็กอายุต่ำกว่า 1 ปี ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ปัจจัยด้านประชากร ปัจจัยตัวชี้แนะกับ การปฏิบัติในการให้อาหาร เสริม ประชากรคือมารดาที่มีบุตรตนสุดท้ายอายุต่ำกว่า 5 ปี ที่อาศัยอยู่ใน หมู่บ้านสัน โปง ตำบลบ้านกาด กิ่งอำเภอแม่วาง จังหวัด เชียงใหม่ การ เลือกประชากรตัวอย่างแบบหลาย

ชั้นตอน ได้ประชากร 51 คน รวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ 41 คน และโดยการสนทนากลุ่ม 10 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสัมภาษณ์ แบบการสนทนากลุ่ม ผู้วิจัย ได้ให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน ที่มี ประสบการณ์ในการศึกษาวิจัยทำการตรวจสอบแก้ไขแบบสัมภาษณ์และคู่มือการสนทนากลุ่ม วิเคราะห์ข้อมูล โดยการแจกแจงความถี่และร้อยละ ค่าเฉลี่ย ทดสอบสมมติฐานโดยใช้ไคสแควร์ (chi-square) และ นิชเชอร์ เอกแซกท์ (Fisher exact test)

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

มารถามีความรู้ เกี่ยวกับอาหาร เสริมค่อนข้างดี คือส่วนใหญ่มีระดับความรู้สูงกว่าค่า เฉลี่ย ร้อยละ 68.29 สำหรับการปฏิบัติ มารถาส่วนใหญ่ยังคงมีการปฏิบัติถูกต้องน้อย มีถึงร้อยละ 65.00 ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า มารถาที่มีความรู้สูงกว่าค่า เฉลี่ยจะมีการปฏิบัติในการให้ อาหาร เสริมถูกต้องมากกว่ามารถาที่มีความรู้ต่ำกว่าค่า เฉลี่ยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ รายได้ของครอบครัวมีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติของมารถาในการให้อาหาร เสริมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่ปัจจัยด้านประชากรได้แก่ระดับการศึกษา ช่วงอายุ จำนวนบุตร จำนวนสมาชิกใน ครอบครัวและปัจจัยตัวชี้แนะการกระทำ ได้แก่ การได้รับดำแนะนำ เรื่องอาหาร เสริม การได้รับข่าวสาร ด้านสุขภาพอนามัย ไม่มีคุว กมดวามสัมพันธ์กับการปฏิบัติในการให้อาหาร เสริมของมารถา

สำหรับการปฏิบัติในการให้อาหารเสริมของมารดา พบว่ามีความสัมพันธ์กับน้ำหนักเด็กต่อ อายุเทียบเกณฑ์มาตรฐานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ลิขสิทธิมหาวิทยาลัยเชียงใหม Copyright© by Chiang Mai University All rights reserved

Independent Study Title

Knowledge and Practices on Health among
Villagers in Sanpong Village Tambon Bankaad,
Mae Wang Sub-district, Chiang Mai Province:
Knowledge and Practice of the Mother in
feeding Supplementary Food to the Children
Age under One year

Author

Miss Pakawan Watcharapradit

M.P.H.

Examining Committee:

Assoc. Prof. Chalorsri Dangpiam Chairman
Instructor Somluck Nimsakul Member
Assoc. Prof. Dr.Wichit Srisuphan Member
Assist. Prof. Dr.Prakin Suchaxaya Member
Assist. Prof. Ratree Opasa Member
Instructor Wilawan Senaratana Member

Abstract SIA SIA SIA MI

The purpose of this study was to examine knowledge and practice of the mother in feeding supplementary food to the children age under one

year and also the relationship between meternal knowledge, population factors and index factors and maternal practice in feeding supplementary food. In this study, the population was the mothers whose youngest child was under 5 year old and whose residences were in Sanpong Village, Tambon Bankaad, Mae Wang Sub-district, Chiang Mai Province. The sampling technique was multi-stage random sampling. The population size was 51. Two instruments were used in this study: an interview questionaires (N=41) and a focus group discussion from (N=10) and were validated by 5 specialists. Data was analized by frequency distribution, percentage and arithmetic mean. Test of hypothesis were chi-square test and Fisher exact test. The results were concluded as follows:-

The majority of the Mother had good knowledge of supplementary food that is, 68.29% had shown a level of knowledge higher than arithmetic mean. However 65.00% of the mother did not performed well.

The hypothesis testing has shown that the mother whose knowledge was higher than arithmatic mean practiced better than ones whose knowledge was lower than arithmatic mean, there was statistical significant difference between knowledge and practice at the .01 level. The relationship between income and practice showed statistical significance at the .01 level. There was no relationship between maternal practice in feeding supplementary food and population factors such as level of education, age, number of the children, number of the member in the family and index factors such as health information received, knowing of hearing about supplementary food.

There was a statistical significant relationship between maternal practice in feeding supplementary food and children weight at the .05 level.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ Copyright© by Chiang Mai University All rights reserved